

Αβόλευτοι ιθαγενείς

ακριβώς ό,τι αποσιωπήθηκε γύρω από το νόμο για την ιθαγένεια

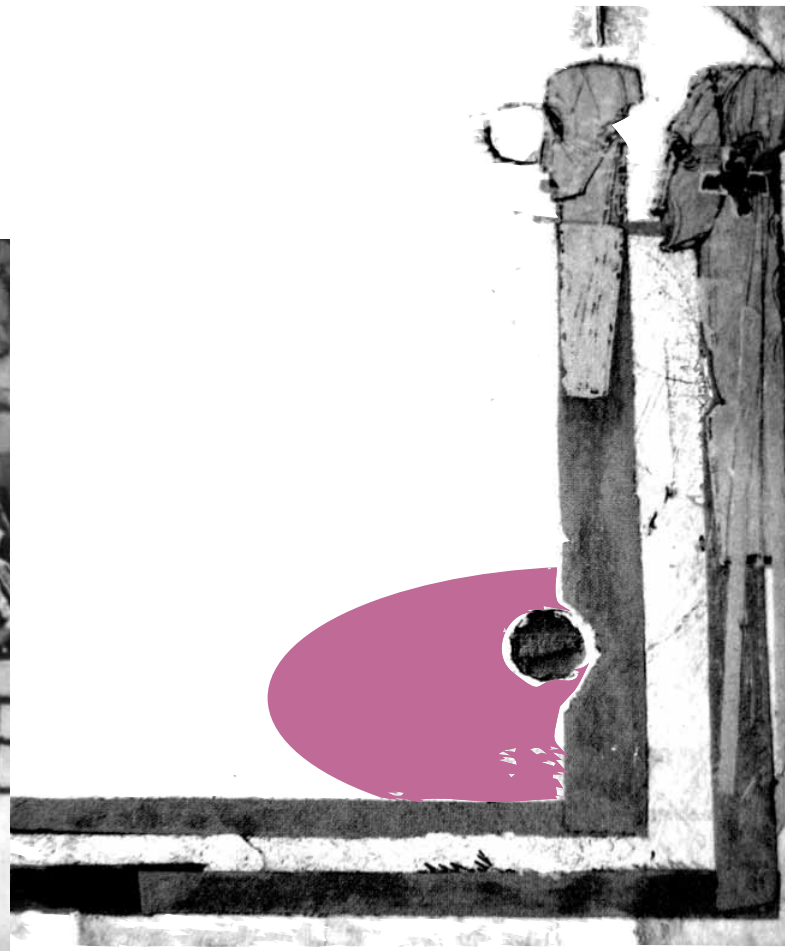
Γράφτηκαν και ακούστηκαν πολλά για τις “διαρροές” πως το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε αντισυνταγματικές ορισμένες διατάξεις του νόμου για την ιθαγένεια. Τίποτα από αυτά δεν είχε να κάνει με την ουσία του ζητήματος, πράγμα αναμενόμενο μιας και η ουσία του ζητήματος κρύβεται επιμελώς από τη δημόσια συζήτηση εδώ και χρόνια. Το προφανές με άλλα λόγια θέμα, δηλαδή η “δεύτερη γενιά” μεταναστών και η κατάσταση της σε τούτη τη χώρα, δεν συμφέρει να το θίξει κανένα πολιτικό επιτελείο, ούτε καν εκείνα που συγκαταλέγονται στους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Υπήρξαν μόνον κάτι αναφορές στην απόξω και στα πεταχτά. Αντιθέτως, γελοίες ιδέες εξ αριστερών, του είδους “η κυβέρνηση σύρεται στην ατζέντα της Χρυσής Αυγής”, σα να λέμε ο φασίστας Σαμαράς παίρνει γραμμή από τον Μιχαολιάκο, κυριαρχούν. Ταιριάζουν άλλωστε με την εξίσου κυρίαρχη και ρηχή αντίληψη για τον ανερχόμενο φασισμό στη χώρα, οδηγώντας τελικά τη συζήτηση περί ιθαγένειας σε νερά ατάραχα και ασφαλή για τους καπετάνιους του ελληνικού καπιταλιστικού μηχανισμού.

Από πλευράς μας, λέμε να σταθούμε στην πολυκύμαντη ουσία του ζητήματος όπου πατάει ο νόμος για την ιθαγένεια. Έναν χρόνο πριν γράφαμε πως το σημαντικότερο γεγονός των τελευταίων χρόνων είναι “η εκ βάρων αλλαγή εκείνου που οι Ιταλοί αυτόνομοι θα έλεγαν τεχνική σύνθεση της ελληνικής εργατικής τάξης. Σήμερα, έπειτα από μια εικοσαετία λεηλασίας, η εργατική τάξη των νοτίων Βαλκανίων διαθέτει ένα σημαντικό μη ελληνορθόδοξο κομμάτι που αριθμεί κάπου ένα εκατομμύριο εργάτες. Το ακόμη σημαντικότερο είναι ότι αυτό το κομμάτι περιλαμβάνει έναν ακαθόριστο αριθμό “δεύτερης γενιάς” μεταναστών. Η “δεύτερη γενιά” των μεταναστών εργατών, το μέγεθός της, η καθημερινότητά της και η γενική της κατάσταση έχουν αποκρυφτεί με επιμέλεια από τη δημόσια συζήτηση, τόσο που θα έλεγε κανείς πως αυτοί οι άνθρωποι στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν. Κι όμως, κατά τη γνώμη μας, η γέννηση και η ύπαρξη αυτής της “δεύτερης γενιάς” είναι μία από τις συγκλονιστικότερες αλλαγές που έχουν συμβεί μεταπολεμικά στη χώρα”.

Να ένας βασικότερος λόγος για να αποκρύβεται από τη δημόσια συζήτηση η “δεύτερη γενιά” και η κατάστασή της. Εδώ, θα ήταν ο καθείς αναγκασμένος να μιλήσει για ένα κομμάτι που είναι σάρκα από τη σάρκα τούτης της κοινωνίας και γέννημα-θρέμμα των ταξικών της αντιθέσεων. Ας αναλογιστούμε, για παράδειγμα, πώς στήνουν τα πράγματα οι επαγγελματίες σκηνοθέτες του δημόσιου λόγου όταν πρόκειται για τους μετανάστες που περνούν τα τελευταία χρόνια τα σύνορα της χώρας. Αυτοί είναι είτε φουκαράδες, είτε κακότυχοι, είτε κυνηγημένοι από πολέμους, είτε εγκληματίες, είτε άρρωστοι, είτε χίλια δυο άλλα πράγματα εκτός από εργάτες που μετατρέπονται με τεχνητό τρόπο σε παράνομους. Εδώ πράγματι η σκηνοθεσία της δημόσιας συζήτησης είναι επιτυχημένη και τα πρακτικά της αποτελέσματα το τελευταίο διάστημα φρικιαστικά. Για τη “δεύτερη γενιά” όμως; Πώς ακριβώς να σκηνοθετήσει κανείς μια δημόσια συζήτηση για μια γενιά που γεννήθηκε και μεγάλωσε εδώ, που πέρασε μέσα από τα ελληνικά θρανία, δίπλα σε έλληνες μαθητές και έλληνες δασκάλους, που ζει, συναναστρέφεται, συμπεριφέρεται, μισεί και ερωτεύεται κατά τα ήθη και τους κώδικες της εποχής; Πώς να μιλήσει για τη γενιά αυτή που δεν είναι μετανάστες (εξ ου και τα εισαγωγικά που βάζουμε); Να επικαλεστεί ότι είναι “λαθραίοι”; “Εγκληματίες”; (αυτό το δουλεύουν...) “Ξένοι”; Ο πρόσφατος ντόρος για τις επικείμενες αλλαγές στην ιθαγένεια είχε “λαθρομετανάστευση”, “Χρυσή Αυγή” και παρόμοιες σάλτσες με το τσουβάλι και για το ζητούμενο, το ποια ακριβώς υποκείμενα αφορά, λόγος ουδέν. Πρόβλημα λοιπόν η ανακίνηση μιας συζήτησης για τη λεγόμενη δεύτερη γενιά. Πρόβλημα τεράστιο για τους ιθύνοντες της δημόσιας τάξης και των υπηρεσιών που κατά τα άλλα έχουν φροντίσει να αλλάξουν τα φώτα στους γονείς της γενιάς αυτής αλλά και στην ίδια. “Καυτή πατάτα” για τους αριστερούς ταγούς που θέλουν να βοσκήσουν ρατσιστές μικροαστούς και ταυτόχρονα να βολέψουν κάπως τα “δικαιώματα” τούτων των νεαρών, που είναι συστατικό αυτής της κοινωνίας όσο οι τιμητές και οι εκτιμητές τους. Κι όσο για εμάς, τους λοιπούς αντιρατσιστές της χώρας... τέλος πάντων. Ας

πούμε μόνο πως όσο εξακολουθεί να μας συνεγείρει η ιδέα του “αλβανού χρυσαυγίτη” έχουμε ακόμη δρόμο να διανύσουμε.

Οπότε ας επιστρέψουμε στη βασική μας διαπίστωση: η γέννηση και η ύπαρξη αυτής της νέας συνιστώσας στην ταξική σύνθεση της εργατικής τάξης έχει πλέον συντελεστεί κι αυτό είναι μια αλλαγή πρωτόγνωρη στην ελληνική κοινωνία. Σήμερα που μιλάμε, έτος 2012, ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της συνιστώσας ενηλικιώνεται, κλείνει τα 18 της χρόνια, αν λάβει κανείς χοντρικά υπόψη ότι η πλειοψηφία ήρθε ή γεννήθηκε στην Ελλάδα την περίοδο 1994-1999. Η καινοφανής αλλαγή λοιπόν έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι νεαροί και οι νεαρές αυτής της γενιάς όχι απλά έχουν μια κοινή κοινωνική διαδρομή με τους συνομήλικούς τους με μπλε ταυτότητα. Όχι απλά είναι γνήσιο παράγωγο της εικοσαετούς ιστορίας του ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού. Είναι ταυτόχρονα, και κυρίως, προϊόντα διαφορετικής ερμηνείας της ιστορίας του. Καταρχήν, αυτοί οι εκατοντάδες χιλιάδες νεολαίοι κουβαλούν διαφορετικές εμπειρίες για την ελληνική κοινωνία από πολλούς συνομήλικούς τους. Φτιάχνεις π.χ. αλλιώς την αντίληψη για το μέλλον, από τη στιγμή που ξέρεις πως όταν ενηλικιωθείς είσαι αναγκασμένος να αναζητήσεις τρόπους διασφάλισης της παραμονής σου στη χώρα. Έχεις διαφορετική εμπειρία από το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, όταν η εισαγωγή ακόμη και στα σύγχρονα πάρκινγκ ανεργίας που λέγονται Πανεπιστήμια είναι άπιαστο όνειρο και απαιτεί διπλάσιο κόπο και λεφτά. Έχεις αλλιώς τον μίσος για τους μπάτσους, όταν ένα τράβηγμα στο α.τ. μπορεί να κρατήσει ώρες και μέρες. Έχεις διαφορετική αποτίμηση για τις σχέσεις με το άλλο φύλο όταν πάνω σου επικρέμαται ο ρατσισμός του “είσαι αλβανίδα, καλύτερα να μην το ξέρουν οι γονείς μου”. Έχεις διαφορετική άποψη για την αγορά εργασίας όταν πρέπει να αναμετρηθείς μαζί της από τα δεκάξι. Ανασύρουμε πάλι από όσα γράφαμε ένα χρόνο πριν: “Η δεύτερη γενιά των μεταναστών εργατών ενηλικιώνεται. Είναι άνδρες και γυναίκες που έχουν τελειώσει τα ελληνικά σχολεία, ξέρουν απ’ έξω κι ανακατωτά τους έλληνες μπάτσους, τον ελληνικό διοικητικό μηχανισμό, την ελληνική τηλεόραση, τα ελ-

ληνικά αφεντικά. Μιλάνε τα ελληνικά σαν μητρική γλώσσα. Ετούτη εδώ η χώρα είναι η χώρα που γνωρίζουν καλύτερα από κάθε άλλη. Αλλά δεν είναι Έλληνες. Και δεν το λέμε με τη γραφική βιολογική έννοια του "έλληνας γεννιέσαι", αλλά με τη σκληρή υλική έννοια της ταξικής πραγματικότητας. Η δύσκολη ενηλικίωση της δεύτερης γενιάς των μεταναστών εργατών περιλαμβάνει μοιραία μια όλο και διαυγέστερη συνειδητοποίηση της υλικής τους υποβάθμισης, της νομικής τους ιδιαιτερότητας, της κοινωνικής τους περιθωριοποίησης. (...) Είναι μια συνειδητοποίηση πέρα από τις ιδεολογίες και τις ελπίδες των πατεράδων τους, είναι μια συνειδητοποίηση υφασμένη στην καθημερινή ζωή, στις μοιραίες αλλά αρχικά αναπάντεκες επαγγελματικές, εκπαιδευτικές και ερωτικές αποτυχίες που έρχονται σαν χαστούκια από το πουθενά, στις υλικές ελλείψεις... Στην καθημερινή προσπάθεια, που πρέπει πάντα να είναι μεγαλύτερη από την προσπάθεια των άλλων, από τη δουλειά μέχρι τις σεξουαλικές σχέσεις². Ιδού λοιπόν ορισμένα καινοφανή χαρακτηριστικά της σημερινής νεολαίας στην Ελλάδα, προϊόν του πλούτου εκείνου που δημιουργείται στο καζάνι της ταξικής καταπίεσης. Ιδού όμως και ορισμένα καινοφανή "προβλήματα" και καινοφανείς εστίες ανησυχίας για τα υπουργεία και τους αστυνομικούς μηχανισμούς.

Όλο και πιο δύσκολα

Είπαμε στην αρχή ότι τίποτε από τα παραπάνω δεν ακούστηκε με αφορμή τον πρόσφατο νόμο των επικείμενων αλλαγών στο νόμο για την ιθαγένεια. Η αλήθεια είναι ότι η "δεύτερη γενιά" και η κατάσταση της απασχόλησαν τον δημόσιο λόγο πριν από τέσσερα χρόνια, αν και με τρόπο ύπουλο και στρατευμένο. Τα όσα γράφτηκαν τις μέρες των επεισοδίων του Δεκεμβρίου του 2008 στον αστικό τύπο ήταν πάμπολλα, αλλά ενδεικτικά του μεγέθους της ανησυχίας που είχαν καταλάβει τα κρατικά επιτελεία καιρό πριν τον Δεκέμβριο και των σχεδίων που ετοίμαζαν για μετά τον Δεκέμβριο. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα της

περιόδου εκείνης, για την ακρίβεια σύμφωνα με τη γραμμή που έριχναν οι μπάτσοι στα δημοσιογραφικά επιτελεία, η "δεύτερη γενιά" είχε ενταχθεί και συμμετάσχει κανονικά στον "σκληρό πυρήνα των 500 μπαχαλάκηδων" των Εξαρκειών. Η "δεύτερη γενιά" συμμετείχε στην τελευταία φουρνιά της ένοπλης τρομοκρατίας στην Ελλάδα. Η "δεύτερη γενιά" είναι ασφυκτικά πιεσμένη από το νομικό πλαίσιο που καθορίζει την ύπαρξη της στην Ελλάδα και χρειάζεται τη βοήθεια της αριστεράς. Η "δεύτερη γενιά" λεηλάτησε τα καταστήματα του κέντρου. Η "δεύτερη γενιά" έγραψε ξενόγλωσσα συνθήματα στους τοίχους του Πολυτεχνείου. Η "δεύτερη γενιά" έλκεται όλο και λιγότερο από τα φόρουμ και τις επίσημες μεταναστευτικές οργανώσεις και "στρέφεται προς τις αυτόνομες ομάδες". Η "δεύτερη γενιά" ετοιμάζεται για μητροπολιτικές εξεγέρσεις τύπου Γαλλίας. Και ούτω καθεξής.

Από τότε βέβαια έχει κυλίσει πολύ νερό στο αυλάκι. Το σχέδιο της αντιεξέγερσης ξεδιπλώθηκε σε όλο του το μεγαλείο. Για τη λεγόμενη δεύτερη γενιά περιελάμβανε εγκληματοποίηση, περαιτέρω περιορισμούς στο νομικό καθεστώς ύπαρξής της και κάπου εδώ τέλειωσαν και οι όποιες κοινωνιολογικές προεγείσεις και πήραν φωτιά οι κατασταλτικές. Το σχέδιο της εγκληματοποίησης έχει ήδη δώσει δείγματα γραφής, με τη σύλληψη π.χ. των δέκα νεαρών ληστών με τα Καλάσνικοφ πέρσι τον Οκτώβριο όπου η συνεπαγωγή νεαροί αλβανοί άρα εγκληματίες παίχτηκε ενορχηστρωμένα από τα μίντια, έως ότου φυσικά την ξαναθυμηθούν. Οι περαιτέρω περιορισμοί στην απόδοση της ιθαγένειας δουλεύονται ήδη από το 2010 με έναν νόμο που τα πρακτικά του αποτελέσματα, όπως γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος, ήταν λιγότερες "ελληνοποιήσεις" από ό,τι τα προηγούμενα χρόνια. Και μέσα σε όλα αυτά, η καπιταλιστική κρίση εξασφαλίζει πως όλοι αυτοί όλο και πιο δύσκολα θα βρίσκουν τα πολυπόθητα ένσημα, όλο και πιο δύσκολα θα μπορούν να ανανεώνουν τις άδειες παραμονής, όλο και πιο δύσκολα θα τη βγάζουν γενικώς.

Σημειώσεις

1. Δες στο www.antifascscripta.net> προηγούμενα speaking> Η δεύτερη γενιά (και πώς την πουλήσαμε, την άλλη φορά), 10/2011.
2. Στο ίδιο.

Όσο πιο άδειος ο ντενεκές, τόσο περισσότερα θερμικά κάνει!

Το παρόμοιο νομοθέσιο έχει προηγουμένως υιοθετηθεί σε άλλους χώρους. Το παρόμοιο νομοθέσιο με τη γενική δυνάμει κινήσει πολλές άλλες κινήσεις αντίστοιχες. «Ελληνας γεννιέσαι» και ο πόθος του...

Το παρόμοιο νομοθέσιο έχει προηγουμένως υιοθετηθεί σε άλλους χώρους. Το παρόμοιο νομοθέσιο με τη γενική δυνάμει κινήσει πολλές άλλες κινήσεις αντίστοιχες. «Ελληνας γεννιέσαι» και ο πόθος του...

Το παρόμοιο νομοθέσιο έχει προηγουμένως υιοθετηθεί σε άλλους χώρους. Το παρόμοιο νομοθέσιο με τη γενική δυνάμει κινήσει πολλές άλλες κινήσεις αντίστοιχες. «Ελληνας γεννιέσαι» και ο πόθος του...

Μαλακας δε γεννιέσαι, γίνεσαι!

αυτοήχομη αηTifa

Θέλουμε Αλβανούς συμμαθητές Αφγανούς συνάδελφους Πακιστανούς γείτονες και κλωτσιές στους φασίστες!

(ε, τέτοια πράγματα ψηφίζοντας δεν γίνονται!)

